

DEN TUBE

Clubblad voor de leden van
TWC Asten

Nr.4
46e jaargang
Augustus 2020

REDACTIE

Ria de Jong
Jos Verheijen
Martien Vervoordeldonk

DRUKWERK:

Theo Timmermans
Toon Peeters
Harrie van de Ven

SECRETARIAAT

Siriusstraat 15
5721 XX Asten
Tel: 0493-692810
info@twcasten.nl
www.twcasten.nl

GSM-busje: 06-51979959

Bankrekening IBAN nr:
NL04ABNA052.34.46.438

REDACTIEADRES

Driehoekstraat 8, Asten
redactie@twcasten.nl

KOPIJ

voor het volgende nummer
inzenden voor

1 oktober 2020

INHOUD

Voorwoord	blz. 3
Feestavond	blz. 4
Van de voorzitter	blz. 5 t/m 8
A.T.B. kampioenschap	blz. 9
Leden mutaties	blz.10
Kleding / Sluitingsrit	blz.11
Hennie Kuiper	blz.12 t/m 14
ASA Light	blz.15 t/m 16
De 10 Mooiste	blz.17 t/m 21
Herinneringen	blz. 22 t/m 24
Jaarkalender	blz. 24

Van de redactie

Ondanks dat alle activiteiten van TWC op een zeer laag pitje hebben gestaan hebben we ook deze keer Den Tube weer voldoende wetenswaardige dingen kunnen plaatsen.

Allereerst het definitieve afgelasten van de Goede Vrijdag Tocht. Daar staat tegenover dat (zoals het er nu naar uit ziet) vanwege de versoepeling van de Corona maatregelen ASA Light wel door kan gaan.

Verder hebben we, voor de mensen die nog graag een paar dagen met de racefiets op vakantie willen, of volgend jaar wilde plannen, de 10 mooiste beklimmingen van de Voegezen geplaatst en verder een artikel over Henny Kuiper, die met stip op 1 staat als mijn favoriete renner aller tijde.

En natuurlijk de aankondigingen van de enige andere activiteit die op dit moment nog door kan gaan. Het kampioenschap voor de ATB'ers. **DOE MEE.**

Waarom de kampioenschappen voor de wegfietzers niet op dezelfde manier door kunnen gaan. is de redactie niet duidelijk maar dat is een bestuursbesluit waar we ons bij neer moeten leggen.

Helaas is ook de feestavond afgelast.

Het blijft aanpassen met dat gevaarlijke beestje wat Corona heet, maar als we met zijn allen de regels in acht nemen en voorzichtigheid betrachten, slaan we ons er wel doorheen. En

wellicht is er volgend jaar een vaccin en kunnen we weer volop, zonder beperkingen, genieten van onze mooie sport.

Wellicht zien we elkaar bij de slotrit, die in aangepaste vorm, wel door kan gaan.

De redactie wenst iedereen veel leesgenot.

-----//-----

FEESTAVOND

Uiteraard stond op de jaargenda wederom onze jaarlijkse feestavond gepland en wel op zaterdag 14 november. Omdat we nog steeds in de coronaperikelen zitten, zien we ons ook niet in november in Zaal van Hoek dansend en zwetend over de vloer zwieren en samen aan de bar hangen. Ook deze activiteit is definitief van het programma geschrapt.

De organisatie

Van de voorzitter.

Beste leden,

In de vorige tube schreef ik dat we de draad weer op gingen pakken, maar dat we nog niet van het virus af zouden zijn. Daar zijn we allemaal getuige van. Het aantal besmettingen loopt weer in rap tempo op. Vooral onder de jongeren, daar die het minder nauw nemen met de 1,5 meter regel. Wie niet besmet wil worden moet oppassen om niet in contact te komen met een van deze jongeren. Wees hier dus heel alert op en let op je eigen gezondheid. Op fietsen zit gelukkig geen beperking.

Regels (gedrag) tijdens het fietsen

We genieten met zijn alle van de zomer. Er wordt weer veel gefietst door onze leden. Op dinsdag- of donderdagmiddag zijn we ooit wel met meer dan dertig renners op de markt. Zo'n grote opkomst is natuurlijk fantastisch. Maar met grote groepen gelijktijdig de weg op is niet handig en zeker niet veilig. Daarom heeft het bestuur een paar jaar geleden - uit veiligheidsoverweging – bepaald dat groepen niet groter mogen zijn dan 12 renners. Veiligheid is erg belangrijk voor TWC. Daarom schrijf ik er ook met regelmaat over. Door dit met regelmaat te herhalen wordt het langzaam ingebed binnen onze

club. We hopen altijd dat er geen ernstige ongevallen plaatsvinden. Graag communiceren wij de volgende punten nogmaals:

- Groepen bestaan uit maximaal 12 personen;
- We houden ons aan de verkeersregels;
- In een woonerf minderen we de snelheid;
- Hard fietsen is geen probleem, maar doe het waar het kan;
- Kies de groep waarvan je het tempo ook aan kunt;
- Gedraag je als een “heer” in het verkeer;
- Ga niet schreeuwen tegen andere verkeersdeelnemers ook al maakt de ander een fout.

Je zit in de juiste groep als je ook eens op kop kunt fietsen. Doorgaans fietsen we met 2 personen naast elkaar en om een bepaalde tijd wordt er gewisseld van koppositie. Dit doen we al een aantal jaren en is bij iedereen wel bekend. Draai je niet mee door en je blijft achter in de groep fietsen dan kun je ook in de problemen komen, als je het tempo niet goed aan kan. Bij elke bocht moet je immers een gaatje dichtfietsen. Dat kost extra energie en op een gegeven moment kun je in de problemen komen. Dit geldt met name als je het tempo niet goed aan kan. Mee doordraaien kost minder energie. Desnoods draai je sneller door. Als iedereen mee doordraait is er rust in de groep. Iemand die heel sterk is, kan bij veel wind, een langere kopbeurt voor zijn rekening nemen. Fiets geconcentreerd. Buurten doen we natuurlijk, maar blijf wel opletten. Houd je stuur goed vast, mag eraan toegevoegd worden. Voor je het weet lig je op de grond.

Dit overkwam onze *burgervader* (enkele gebroken ribben en een beschadigd sleutelbeen), maar gelukkig gaat het alweer goed met hem. Fietsen gaat nog even niet, maar hij gaf wel het goede voorbeeld, binnen een paar dagen alweer aan het werk.

Zo hoort het ook, want Asten moet flink bezuinigen, daarom is er geen geld voor een interim-burgemeester. Hubert, een dikke pluim voor jou! Maar wel effe een mailtje sturen aan die collega van jou - aan de andere kant van het kanaal - dat ze de wegen eens wat beter moeten onderhouden en dat ze een voorbeeld moeten nemen aan Asten. (Neem nou het fietspad aan de Dijkstraat, dat ligt er tenminste altijd strak bij!! haha)

Ik dwaal af, ik was gebleven bij de veiligheid en hoe we ons dienen te gedragen in het verkeer. Maakt een andere verkeersdeelnemer een fout, begin dan niet te roepen wat die ander verkeerd doet. Het voorval heeft plaatsgevonden en je kunt er toch niks meer aan veranderen. Laat zien dat wij TWC-ers het goede voorbeeld geven.

Evenementen

Corona doet veel veranderen, en voor verenigingen is het maar aanpassen en bekijken wat er wel door kan gaan in aangepaste vorm. Zo kan door de 1,5 meter regel de feestavond helaas niet door gaan. Jammer, want dat is een gezellig avondje, muziek, dans en goed eten en drinken voor weinig geld. Maar gelukkig kunnen we ook weer eens een paar activiteiten aankondigen die wel doorgaan. 5 september maken we ons weer op voor een ASA-light. De organisatie heeft de route volgens mij al uitgezet en wellicht lees je meer hierover in deze Tube. De eerste zondag in november staat het clubkampioenschap voor mountainbikers op het programma. Doe gewoon eens lekker mee. Fiets de route zo hard je kunt en kijk hoe ver je komt. Misschien ben jij wel de beste dit jaar. We gaan in overleg met Van Hoek of we de Snertrit door kunnen laten gaan, wellicht in aangepaste vorm.

Fietstochten en avonden

Ondanks Corona wordt er toch alweer veel gefietst door onze leden. Ik mis alleen nog het fietsen op de woensdagavond. De vakanties zijn bijna teneinde en dan kunnen we ook het fietsen op de woensdagavond weer hervatten. Wil je doordeweeks 's avond weer gaan fietsen kom dan weer op woensdagavond naar de markt. Standaard vertrektijd is 7 uur, maar de dagen worden alweer korter en dan moeten we alweer een half uurtje eerder vertrekken. Dat moment wordt dan aangekondigd in de groeps-app van TWC. Dus woensdagavond TWC-avond. Komt allemaal. We vormen weer groepen zodat iedereen mee kan.

Regelmatig wordt er ook door leden een speciale tocht gefietst, buiten het TWC-programma om. Dat is een mooie ontwikkeling, blijf dit vooral doen. Je kunt spontaan een route maken en de tocht gaan fietsen met een groepje. Je kunt ook, als je een keer zin hebt, deze tocht aankondigen in het clubblad, zodat de leden zich kunnen aanmelden hiervoor. Dat jouw tocht dan door meerdere leden gefietst kan worden. Je kunt dan 2 of 3 groepen maken met verschillende snelheidsniveau's.

Geniet allemaal nog veel van het mooie weer, voor je het weet is het herfst. Dus genieten en veel fietsen nu het nog kan!!

Jos Moors

Voorzitter TWC

ATB CLUBKAMPIOENSCHAP 2020

Het coronavirus heeft het fietsprogramma dit jaar bijna helemaal in de war geschopt, beter gezegd vanaf maart j.l. is alles afgelast. De geplande trainingsritten zijn inmiddels weer wel opgepakt. Voor zondag 1 november staat op de jaaragenda het atb-kampioenschap op het programma. Dit is eigenlijk een activiteit op “individuele” basis en daarom heeft het bestuur besloten dit atb-kampioenschap door te laten gaan. Uiteraard zijn de prijsuitreiking met soep, 'n broodje en 'n drankje 's-middags wel uit het programma geschrapt. **DUS ONDANKS CORONA TOCH HET ATB- KAMPIOENSCHAP OP ZONDAG 1 NOVEMBER A.S.**, maar dan in afgeslankte vorm. Hoe gaat het ook alweer in zijn werk, speciaal voor leden die het laatste jaar bij de club zijn gekomen en voor leden die voor de eerste keer meedoen.

- 1/ Een tocht van 40-45 km door velden, bossen en op mountainbikeroutes.
- 2/ Je geeft een snelheid op die je denkt te kunnen rijden.
- 3/ Tijdmeting bij start, (ongeveer) halverwege en bij binnenkomst.
- 4/ De som van te snel of te langzaam gereden secondes beide helften is bepalend.
- 5/ De route is helemaal uitgepijld.
- 6/ Het is een individueel kampioenschap maar je mag gerust als groepje rijden.

- 7/ Inschrijven bij van Hoek tussen 08.00 en uiterlijk 09.30 uur.
- 8/ Bij tijdmeting onderweg JE STARTNUMMER roepen, groepjes wat uit elkaar!
- 9/ Niet TWC leden mogen ook meedoen, uiteraard buiten mededinging.
- 10/ Wil je absoluut geen kampioen worden: geef snelheid op die je zeker niet haalt!

MAAR DOE MEE!

Wij verwachten al onze vaste atb'ers en een hoop wegrenners die een atb, veldfiets of gravelbike hebben. Is gewoon leuk om eens iets anders te doen! We proberen de kampioen van vorig jaar, onze webmaster John Welten, van zijn voetstuk te stoten!

De organisatie.

-----//-----

Nieuw lid per 14-07-2020:

Willie Mutsers
Vendelierstraat 13
5721 MG Asten
Tel. 06-51662111
wmutsert@hotmail.com

Adreswijziging per 01-08-2020:

Theo Isbouts
Gieterij 31
5721 WM Asten
Was Leliestraat 5

KLEDING BESTELLEN

Iedereen die kleding nodig heeft kan weer bestellen. Dat mag zowel winter- als zomerkleding zijn. Dus is bv je zomerkleding aan vervanging toe of wil je wat extra hebben, je hoeft niet te wachten tot begin volgend jaar. Op ons kledingadres hebben we nog op voorraad zwarte en witte TWC-sokken, beenstukken, armstukken, en zwarte (fiets)handschoenen en overschoenen. **Tot 10 september** kun je je bestelling doorgeven aan Ria de Jong:

1/ via mail: kleding@twcasten.nl

2/ met bestelformulier (te vinden op onze site) via hetzelfde e-mailadres, maar niet meteen betalen, hoeft pas wanneer je de kleding ophaalt.

3/ telefonisch: 0639809258

-----//-----

SLUITINGSRIT

De sluitingsrit, de laatste zondagse rit op de weg voor dit jaar, staat gepland op zondag 25 oktober a.s. Zie onze jaarkalender voor de ritten op de weg. Uiteraard gaat die rit door maar of deze sluitingsrit ook werkelijk met snert en een borreltje afgesloten wordt, is op dit moment niet bekend. Afhankelijk van de coronasituatie wordt dit t.z.t. bij van Hoek besproken. Zodra hierover duidelijkheid is hoor je van ons.

De tochtencommissie.

Hennie Kuiper

Kuiper werd in 1972 [olympisch kampioen op de weg](#) en in 1975 [wereldkampioen](#) op de weg. Hij won in de [Tour de France](#) twee keer (1977 en 1978) de etappe naar [Alpe d'Huez](#) en werd twee keer tweede in het eindklassement, doch droeg nooit de gele leiderstrui.

Kuiper richtte zich aanvankelijk op de grote rondes, maar ontpopte zich in de tweede helft van zijn carrière tot winnaar van grote klassiekers. Hij is nog steeds de enige Nederlander die vier van de vijf wielmonumenten wist te winnen, namelijk Milaan-San

Remo, Ronde van Vlaanderen, Parijs-Roubaix en de Ronde van Lombardije (in Luik-Bastenaken-Luik was de tweede plaats zijn beste prestatie). Na zijn actieve carrière was Kuiper enige tijd actief als ploegleider. Eerst van een Duitse ploeg (Stuttgart, het latere Telekom), daarna van een Amerikaanse ploeg ([Motorola](#)) (met daarin onder andere [Lance Armstrong](#)). In 1997 was hij interim-ploegleider van de nationale vrouwenploeg voor het WK in San Sebastian dat jaar.

1972 (Amateur) 🏅 Wegwedstrijd Olympische Spelen –
Eindklassement ronde van Groot Brittannië

1973 2e etappe Tour de l'Aude

- 1974 Nederlands kampioenschap veldrijden
Eindklassement Tour d'Indre-et-Loire
- 1975 Nederlands kampioenschap veldrijden
Nederlands kampioenschap wielrennen,
18e etappe Ronde van Spanje
 Wereldkampioenschap wielrennen
- 1976 3e etappe Ronde van Zwitserland –
Eindklassement Ronde van Zwitserland
4e etappe Ronde van Spanje - 4e etappe Ronde van
Frankrijk
- 1977 17e etappe Ronde van Frankrijk
- 1978 Proloog Dauphiné Liberé - 16e etappe Ronde van Frankrijk
- 1981 Ronde van Vlaanderen - Ronde van Lombardije
- 1982 GP van Wallonië
- 1983 Parijs-Roubaix - GP Zele
- 1985 Milaan-San Remo

Uitspraken

Een van de uitspraken van Kuiper is: "Wielrennen is eerst het bord van de tegenstander leeg eten, voor je aan je eigen bord begint", waarmee hij bedoelde dat je eerst je tegenstander uitput door hem zoveel mogelijk kopwerk te laten doen waarna je uiteindelijk de beslissende demarrage plaatst.

Wetenswaardigheden

Kuiper is een van de weinige renners die olympisch én wereldkampioen op de weg zijn geweest. De anderen zijn Ercole Baldini en Paolo Bettini.

Hij is ook een van de weinigen die in één en hetzelfde jaar nationaal kampioen in het veld, óp de weg en wereldkampioen op de weg (1975) is geworden.

In Denekamp heeft zijn neef met hulp van vrijwilligers en Hennie Kuiper zelf in 2017 het Hennie Kuiper Museum opgezet waarin de carrière van Hennie Kuiper aan de hand van zijn fietsen, truien, prijzen, etc. duidelijk wordt weergegeven.

Vernoemingen

LINT-treinstel 45 van vervoersmaatschappij Syntus is vernoemd naar Kuiper.

In Geulhem (gemeente Valkenburg aan de Geul) ligt de "Hennie Kuiper-allee", een kort weggetje langs enkele huizen, naast de doorgaande weg. Kuiper sneed hier de weg af in de Amstel Gold Race van 1982. De bewoners hebben er een onofficieel straatnaambordje opgehangen.

In zijn woonplaats Denekamp is een fietstunnel vernoemd naar Kuiper en in Oldenzaal een viaduct.

In het centrum van Oldenzaal ligt sinds december 2018 een reeks hall-of-fame tegels van Olympische sporters uit of wonend in Oldenzaal tijdens het behalen van een Olympische plak, waaronder Hennie Kuiper die in 1972 in Oldenzaal woonde.

Boek[bewerken | brontekst bewerken]

In november 2017 kwam zijn boek "Hennie Kuiper Kampioen Wilskracht" uit over zijn carrière. Samengesteld door Joop Holthausen, Jacob Bergsma, Kuiper zelf en zoon Bjorn Kuiper. Voorwoord van Eddy Merckx.

Goede Vrijdag Tocht definitief afgelast

ASA Light gaat wel door!

De 30e Goede Vrijdagtocht waarvoor we een complete nieuwe startplaats en routes hadden klaarstaan kon vanwege Corona helaas niet doorgaan.

In eerste instantie zouden we de tocht alsnog gaan rijden op 13 juni, maar ook toen was het nog niet verantwoord de tocht te organiseren. En als laatste optie hadden we staan om de tocht op 5 september te verrijden in plaats van ASA Light.

Hoewel we weer met meer mensen in een auto mogen vinden wij om meerdere redenen als organisatie het niet zo'n goed idee om de tocht alsnog te gaan rijden.

- 1) De extra charme die de Goede Vrijdag Tocht met zich mee brengt als b.v. de eerste tocht weer in de heuvels is er vanaf.
- 2) Om toch met zijn allen in auto's te gaan zitten of met een groot aantal auto's naar Limburg af te reizen lijkt ons ook minder geschikt.

Wel beloven we dat we volgend jaar alsnog de 30^e tocht gaan rijden met dezelfde basisplaats en dezelfde routes. Mits natuurlijk Corona het toelaat.

ASA Light gaat wel door (onder voorbehoud)

Omdat we volgens de diverse richtlijnen weer met een aantal mensen mogen fietsen gaat ASA Light wel door en dit jaar is het Asten – Sniijdersberg – Asten.

Een tocht van ongeveer 140 km met in het midden de beklimmingen van Sniijdersberg en de Slingerberg.

Een tocht, de heenweg via Baexem, Horn, de stuw bij Linne, via de Nederlandse kant naar Geulle, daar de Slingerberg en de Sniijdersberg beklimmen, dan over de Scharbergbrug (fietspad langs A76) over Belgisch grondgebied via Maaseik, Thorn, retour naar Asten.

Het blijft een uitdaging maar voor de meeste van ons goed te doen temeer omdat we er naar streven met groepen van gelijke sterkte te fietsen.

En mocht je 140 km te veel vinden of is klimmen niet je ding, we fietsen een rondje waarbij je de Sniijdersberg over kunt slaan of zelfs de Sniijdersberg én de Slingerberg.

Tijdens de tocht hebben we 2 rustplaatsen ingepland, een op Nederlands en een op Belgisch grondgebied.

We hopen dat, na alle Corona perikelen, een flink aantal mensen gemotiveerd is om deel te nemen.

We willen graag weten of er voldoende animo is voor deze tocht en willen je dan ook vragen je van tevoren op te geven. Dit kan bij Jos Verheijen tel. 0493-692908 / 06 49730415

Mail.... jos@bada-asten.nl.

(geef svp je mailadres door). Gastfietsers zijn welkom.

Mocht je pas op het laatst kunnen beslissen over deelname dan is dit geen probleem, maar we willen wel graag een indicatie hebben zodat we afspraken kunnen maken met de horeca.

En dan de Corona maatregelen:

We fietsen in groepen van maximaal 10 rijders ongeveer van gelijke sterkte. Bij de start, terugkomst en onderweg in de pauzes houden we 1,5 meter afstand.

Indien de Corona maatregelen dusdanig aangescherpt worden dat de tocht niet op een fatsoenlijke manier verreden kan worden, laten we dit tijdig weten. Zo is op dit moment Nederland voor België code oranje, we zullen kijken of het verantwoord is de tocht toch door te laten gaan.

Als de weersvoorzichten dermate slecht zijn dat de tocht niet door kan gaan, dan zullen we dit vrijdagavond rond 20.00 uur op de mail zetten (een reden te meer om je op te geven).

Ook als op het laatste moment de verantwoording niet genomen kan worden om de tocht door te laten gaan, zullen we dit direct mailen aan de mensen die zich al hebben opgegeven en via een algemene mail.

De 10 mooiste beklimmingen in de Vogezen

Als je in België of Nederland woont, is een dagje Ardennen, Nederlands-Limburg of Tecklenburg doenbaar. Als je een verlengd weekend hebt, kan het net iets verder. Neem je een reliëfkaart ter hand en zoek je stevige bergen, dan vind je in de Vogezen in het oosten van Frankrijk

de dichtstbijzijnde beklimmingen met allure. Bekend van de Tour. Geliefd door fietsers en motorrijders.

Vanaf Astén is het 560 km rijden tot de voet van de Grand Ballon. Vanaf Brussel is 485 km genoeg. Ik reed in zes dagen alle cols met enige hoogte, die je in dit deel van Frankrijk kan vinden. De meeste liefhebbers beperken zich tot de drie Ballons. In deze lijst worden de tien voortreffelijkste Vogezenbeklimmingen in de kijker gezet.

1. Ballon d'Alsace (1173 m)

Kent iemand René Pottier? Deze man kwam in 1905 als eerste boven op de Ballon d'Alsace. In de derde Tour de France werden er voor het eerst beklimmingen opgenomen in de Ronde van Frankrijk. Vanuit Nancy reden de renners naar Besançon. In deze etappe legden de renners 299 km af. Hippolyte Aucouturier won de rit, maar René Pottier kreeg eeuwige roem op de top van de Ballon d'Alsace, met een monument.

Vanuit de Moezelvallei reden de renners de noordzijde van de klim op. In Saint-Maurice-sur-Moselle klim je 9.0 km aan 6.9%. Het is zeker niet de langste, de hoogste of de steilste beklimming, maar wel de beroemdste dankzij de Tour. Nadien werd de Voegezenberg nog regelmatig opgenomen in het parcours. De zijde vanuit Sewen is de meest uitgesproken klim, qua lengte en hoogteverschil.

2. Grand Ballon (1343 m)

De Grand Ballon is het grote broertje van de Ballon d'Alsace. Met een hoogte van 1424 m is het de hoogste berg in de Voegezen. Met de racefiets kan je de top niet bereiken. De meeste renners beperken zich dan ook tot een van de vele zijden van de Grand Ballon. Ook in de Tour is deze beklimming geliefd, met een zevental passages. In 1969 kwam Lucien van Impe als eerste boven. Meestal ligt de finish in Mulhouse.

De beklimming zelf kan vanuit Soultz-Haut-Rhin, Cernay, Willer-sur-Thur, Lautenbach of Moosch worden aangevat. De laatste is de spectaculairste en steilste versie van de Grand Ballon. Moosch is ook de zijde die door de minste renners wordt gedaan. Het wegdek naar het einde toe is grof. Toch is het zeker te doen. De steilere passage in het bos zijn dat ook. Het is zeker een aanrader vanwege de rust die je op deze zijde vindt. Met 12.7 km en 7.3% gemiddeld heb je mooie cijfers.

3. Ballon de Servance (1117 m)

In de zeer gekende cyclosporatieve wedstrijd 'Les Trois Ballons' starten de amateur-renners en liefhebbers met de Ballon de Servance. In het verleden lag de volgorde misschien wat anders,

maar de Servance zat er wel regelmatig in. De Grand Ballon en de Ballon d'Alsace zijn bekender, maar deze klim moet niet onderdoen.

Raar maar waar: de Ballon de Servance werd maar één keer opgenomen in de Tour de France. In 1988 vloog Robert(a) Millar als eerste over de top.

De beklimming werd nadien nooit meer aangedaan. De weg is smal en gevaarlijk. Door de dichte begroeiing kan het asfalt ook gladder zijn door mosvorming. De nabijgelegen beroemde aankomst bergop van de Planche des Belles Filles zet de beklimming van de Servance ook in de schaduw. Vanaf Plancher-les-ines klim je eerst gestaag, om dan na 14.2 km op de top te staan. Gemiddeld 4.8% valt reuze mee.

4. Planche des Belles Filles (1140 m)

In 2012 kwam Chris Froome als eerste boven op de plank van de knappe grieten. Sindsdien werd de beklimming vaker aangedaan. De regio Grand-Est wil deze beklimming hypen, zoals L'Alpe d'Huez. Dat de Keniaanse Brit hier kwam winnen, als knechtje van de latere tourwinnaar Bradley Wiggins, heeft daar zeker bij geholpen.

Om de waarde van de beklimming nog extra in de verf te zetten, verlengde de plaatselijke overheden en de Tourorganisatie de finishstrook. De renners klimmen nu naar 1140 meter in plaats van 1034 meter. Dat zijn 106 hoogtemeters en 1.2 kilometer extra. De beklimming wordt hiermee 7 km lang met 8.7% gemiddeld. Dat is fors.

5. Petit Drumont (1145 m)

Wil je nog meer stevige klimmen vinden in deze omgeving, én die ook doodlopen, is de Petit Drumont een echte aanrader. Vanuit Bussang fiets je eerst de bron van de Moezel voorbij. De ingegraveerde kaart maakt de lengte en de omvang van de rivier duidelijk. De Moselle ontspringt in de Vogezen en stroomt noordwaarts richting Luxemburg en Duitsland, om ter hoogte van Koblenz, in de Rijn uit te monden.

De beklimming zelf doet eerst de aanloop van de zijweg van de Col du Bussang. Als je de N66 kan vermijden, doe je dat best. De D89 is

veel rustiger en aangenamer. Vanaf Bussang heb je nog 11.5 km voor de boeg, tegen 6.0% gemiddeld. De laatste 4.8 km lopen tegen 8.9% bergop. Dit is fors, maar het wel waard. Je klimt in een rustig bos en eindigt bij een klein skistationnetje en gesloten chalet.

6. le Hohneck (1362 m)

Zoek je het hoogste punt van de Vogezen op de Grand Ballon, zal je bekaaid uitkomen. De derde hoogste berg in de Vogezen, herbergt de hoogste geasfalteerde weg van dit kleine bergmassief. De top van de Hohneck is bereikbaar met een prachtig uitzicht over de vallei van de Fecht en de startplaats Münster.

De meeste mensen beperken zich tot de Col de la Schlucht, om dan af te dalen richting Gérardmer of de Route des Crêtes te nemen. Ga een beetje verder en neem de extra hoogtemeters erbij. Over 21 kilometer kan je bijna 1000 hoogtemeters meepakken. Dat is veel in de Vogezen. Zo'n 4.6% gemiddeld is leuk. Zeker de laatste paar kilometer zijn fijn. De bochtjes slingeren heen en weer tot de top. Geniet van het uitzicht!

7. le Breitfirst (1279 m)

In de Tour de France verscheen de Breitfirst nooit in het routeboek. Desondanks kwam de Tour hier driemaal voorbij. In 1967, 2009 en 2014 passeerde het peloton over de Col du Platzerwasel. Deze col ligt een goede honderd meter lager, maar wordt verlengd tot le Breitfirst.

De beklimming van de Col du Platzerwasel is stevig, de naam alleen al. De aanloop vanuit Munster verloopt rustig, maar vanaf Sondernach zie je regelmatig 10 à 11% verschijnen op je fietscomputertje of gps. Eens je op de top van de Platzerwasel bent, moet je nog een stukje verder klimmen tot le Breitfirst. Vanaf daar kan je de Route des Crêtes in beide richtingen vervolgen.

8. Petit Ballon (1163 m)

Als je dacht dat alle ballonnetjes in de Vogezen op waren, heb je het mis. Het kleine broertje van de Ballon d'Alsace, Grand Ballon en Ballon de Servance is geen gemakkelijke versie. In 2014 deed de

Tour de beklimming eenmalig aan. Hetgeen niets uitmaakt om deze col toch te voelen.

Vanaf Munster heb je veel lekkers, maar deze beklimming wordt soms onterecht overgeslagen. Met 11 km en 7.1% is het een stevige. Het is bovendien geweldig rustig en pittoresk. Bovenop de top heb je geen reden, behalve regen, om geen foto te nemen. Tenzij jouw fototoestel het begeeft, zoals ik voorhad op deze kleine ballon.

9. Champ du Feu (1100 m)

Deze beklimming vind je wat meer naar het noorden toe. De beklimming vanuit Villé is 14.0 km lang en heeft een gemiddeld stijgingspercentage van 6%. De beklimming is gelijkmatig en goed te verteren. Op de top vind je een toren met een rotonde, die van ver zichtbaar is: Tour du Champ du Feu.

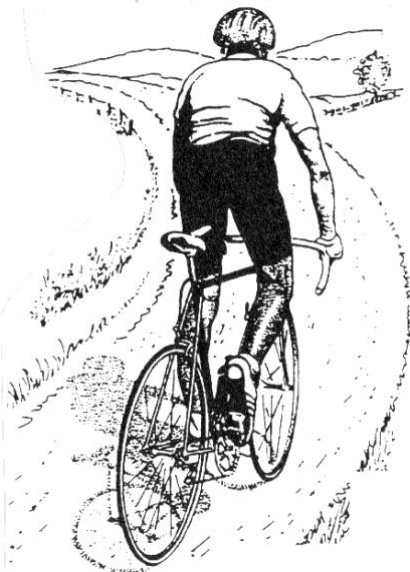
In de afdaling kan je de tijd nemen om le Struthof te bezoeken. Natzweiler-Struthof was tijdens de Tweede Wereldoorlog een concentratiekamp van de nazi's. Dit is het enige Duitse concentratiekamp op Frans grondgebied. Het is gelegen op een hoogte van 800 meter. Dit was, zeker in wintertijden, een extra marteling voor de 52.000 slachtoffers. Een moment om stil van te worden.

10. Donon (965 m)

In de Tour de France is de Col du Donon een typische overgangsbeklimming. De klim die als opwarmertje dient, gaat tot 718 meter. Wat de meeste renners uit de Tour vergeten, is de verlenging tot de berg Donon nemen: met 1009 meter. De absolute top bereiken, kan te voet. De beklimming loopt dan ook dood, op een hoogte van 965 meter. Op de top staat een bouwwerk uit andere tijden.

De aanloop loopt over een doorgangsweg. Tussen Schirmeck en het westen van Frankrijk rijdt er af en toe een vrachtwagen voorbij. De gedateerde industrie in het dorpje Schirmeck is ook getuige van andere tijden. Meer naar het noorden toe, zijn de bergen boven de 1000 meter hoogte op. De broodjes in het dorp smaken, net zoals de Vozezen.

Herinneringen

14 juli. Feestdag in Frankrijk. Zo ook in 2011.

Een dag ervoor gearriveerd in Montclar, niet ver van Barcelonnette. We zijn daar met een reden: mijn gezin om vakantie te vieren, ik om de 'col de la Bonette' te gaan bedwingen. Dat is er eentje voor de rasklimmer. Ik verkeer in bloedvorm en vlieg iedere heuvel op als een libelle en durf mezelf voor nu een rasklimmer te noemen. Ik ben er trots op want het zijn er niet zoveel onder het wielervolk. De buitenbeentjes. Had ik ook in het

voetbal: de klassieke linkspoot met gedrag en karakter wat daarbij hoort. En bovenal: rechtshandig qua schrijven. Eigenlijk óók links wat betreft het gitaar spelen maar nog net op tijd weten om te gooien naar rechts. Spijt met terugwerkende kracht omdat ik destijds Jimmy Hendrix niet kende. Die is links.

Een week zullen we in Montclar zijn en dan door naar een dorp niet ver van de Mont Ventoux, Malaucène-kant. Ook die gaat er aan wat mij betreft ... in ieder geval in minder dan 1.5 uur.

De avond en nacht van 13 op 14 juli is het noodweer geweest rondom ons krot waar we voor veel geld een aantal dagen mogen vertoeven. Zijn ze goed in de Fransozen, idiote geldbedragen vragen voor volledig aftandse afgeragde hollen en ik die het allemaal pik en dus betaal zonder met de ogen te knippen.

De zon schijnt inmiddels en ik ben ontombaar. De bergen in. Ik kan het niet uitleggen maar een klim berijden op een racefiets is het ultieme genot. Het komt dicht in de buurt van die ene onvergetelijke vrijpartij once in a million.

Ik heb geen navigatie en doe het met hetgeen ik heb onthouden vanuit het ANWB wegenboek. Ik laat echter de navigatie in mijn

hoofd al na 10 minuten varen, waar het op neer komt is dat ik de eerste de beste enigszins aanvaardbare heuvel zal gaan bestijgen. Die dient zich aan na zo'n 15 kilometer. Mooie klim. Geen man gezien. Totaal uitgestorven. Op de top is me duidelijk hoe dat komt: het loopt hier dood. Te gulzig geweest in de zucht naar de weg omhoog zoals je ook te gulzig kan zijn naar die ene vrouw waar je niet omheen kón.

Ik daal af wat ik goed kan. Ik zie eigenlijk nu pas wat het noodweer van vannacht heeft aangericht namelijk veel troep op de weg. Takken, stenen en terwijl ik het me bedenk klap ik met mijn voorband op een kei ter grootte van een tennisbal. De steen ketst weg en ik prijs me gelukkig dat ze mij niet onderuit heeft laten gaan. Ik juich te vroeg en merk in de bocht pas dat ze mijn voorste band heeft doen leeglopen en een velg zonder rubber tussen velg en asfalt maakt dat je onderuitgaat op dat moment met 55 kilometer per uur. Hoever schuif ik over de weg? Ik moet ernaar raden maar een meter of twintig is het zeker. Alles ligt open aan mijn rechterzijde en mijn schouder hangt af. Ik ken dit beeld en weet in a split second dat mijn sleutelbeen gebroken is. Daar gaat de 'Bonette' en alles wat daarna nog mocht komen. Ik bel het thuisfront op de camping die zojuist hun handdoek neergestreken heeft bij het zwembad. Ik deel mede dat mijn arm halverwege mijn lijf hangt en ook dat ik géén idee heb waar ik me bevind.

Er komt een spaarzame auto omhoog met een verschrikt kijkende chauffeur. Nee, helpen hoeft niet, zeg me waar ik ben. 'Col de Chabanon', geef ik mijn vriendin door die er binnen een half uur is. Met twee jonge kinderen op de achterbank want niet achterlatend op een camping die zij nog niet kennen. Blikken ontmoeten elkaar en er is even wanhoop te zien. En bloed (onderarm met name) waar zich de ene na de andere strontvlieg op wil nestelen. Terug naar de camping want wie en waar hangt men mijn schouder weer recht? 'Gap' gaat het antwoord zijn, 50 kilometer verderop. Let wel: 14 juli dus geen normale dag, ook niet in een Frans hôpital.

Onderweg er naartoe ontsnapt bloed, zweet, stank en wanhoop de gehele rit vanuit mij: ik heb mijn volledige wielerkloffie nog aan inclusief wielerschoenen.

Na lang wachten mag ik de trauma-arts zien en zij mij. Lichtpuntje 1 is dat het een bijzonder mooie vrouw is en 2 dat lachgas fantastisch spul is. Ik krijg het want er gaat aan mijn schouder getrokken

worden, foto's moeten worden gemaakt en het shirt moet uit over mijn hoofd: dat kán niet met een schouder die inmiddels moervast zit maar met lachgas kan álles! Uiteindelijke diagnose is een sleutelbeenbreuk op 4 plaatsen. Operatie niet wenselijk. Ik word gehangen in een set van spanbanden die alles weer op zijn plaats moet zetten of houden. Die nacht is de meest memorabele in mijn leven. Het krot heeft uiteraard geen bed om in te liggen, ik verga van de pijn en besluit in de auto de nachtelijke uren af te tellen en kom daarmee een heel eind. Vriendinlief haalt me echter midden in de nacht weer de auto uit onderkoeld als ik ben. Goed aangevoeld meisje. Klappertanden en shaken doet de zaak geen goed wat betreft botbreuken en is behalve de kou een stressreactie van het lichaam. Het shaken duurt uren en ook de dagen er na overkomt het me zo nu en dan. 'Het lichaam zet zich' heet dat in wíelertermen. De vakantie blijft een hels gebeuren met continue een onverdraagbare pijn. Ik leef van pijnstillers naar pijnstillers. Na een dag of 10 blijken met name de spanbanden de veroorzaker hiervan te zijn en ontdek ik dat deze methode in Nederland sinds 1960 niet meer bestaat. Van de vakantie zelf kan ik me alleen de pijn nog herinneren en het feit dat ik op de tweede bestemming vrij uitzicht heb op de Mont Ventoux. Ik vond dat zeker zo pijnlijk als de botbreuken zelf. Tot op de dag van vandaag begrijp ik niet dat ik nog 3 weken heb rondgehangen in Frankrijk met al haar onhebbelijkheden. Hoe prachtig het land ook is.

Maarten vd Zanden.

-----//-----

Jaarkalender

5-sep	ASA Light
15-sep	Sluitingsrit di-avondtochten (dames)
16-sep	Sluitingsrit woensdagavond tochten
24-okt	Frank v. Stekelenburg Ass. Night Bike
25-okt	Sluitingsrit alle groepen
1-nov	Kampioenschap ATB